

Wniebowstąpienie Pańskie

„Po raz kolejny liturgia stawia nam przed oczyma ostatnią z tajemnic życia Jezusa wśród ludzi: Jego wniebowstąpienie” (To Chrystus przechodzi, 117).
Teksty św. Josemarii na uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.

28-01-2014

Tak jak apostołowie jesteśmy na wpół zdumieni, a na wpół smutni, widząc, że nas opuszcza. (...)

Zawsze wydawało mi się logiczne i napełniało mnie radością to, że Najświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa wstępuje do chwały Ojca, ale myślę też, że ten szczególny smutek w dniu Wniebowstąpienia jest dowodem miłości, jaką żywimy do Jezusa, naszego Pana. On, będąc prawdziwym Bogiem, stał się człowiekiem, prawdziwym człowiekiem, ciałem z naszego ciała i krwią z naszej krwi. I rozstaje się z nami, aby odejść do nieba. Jakże za Nim nie tęsknić?

To Chrystus przechodzi, 117,3

Święto Wniebowstąpienia przywołuje jeszcze jedną rzeczywistość; Chrystus, który zachęca nas do tego zadania w świecie, oczekuje nas w niebie. Innymi słowy: życie na ziemi, które kochamy, nie jest tym, co ostateczne: *nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma*

przyjść (Hbr 13, 14), miasta
niezmiennego.

To Chrystus przechodzi, 126,1

Pomyślmy teraz o owych dniach,
które nastąpiły po
Wniebowstąpieniu, kiedy
wyczekiwano Pięćdziesiątnicy.
Uczniowie, pełni wiary z powodu
tryumfu zmartwychwstałego
Chrystusa, wyczekując z
utęsknieniem obiecanego Ducha
Świętego, chcą czuć się zjednoczeni, i
spotykamy ich „*cum Maria, matre
Iesu*”, z Maryją, Matką Jezusa (Por.
Dz. 1. 14). Modlitwa uczniów
towarzyszy modlitwie Maryi: była to
modlitwa zjednoczonej rodziny.

To Chrystus przechodzi, 141,4

Jak powiedzieliśmy, Jezus odszedł do
nieba. Ale chrześcijanin może – na
modlitwie i w Eucharystii – obcować
z Nim jak pierwszych Dwunastu,
rozpalać swoją żarliwość apostolską,

aby wraz z Nim pełnić służbę
współodkupienia, które jest
zasiewem pokoju i radości. A więc
służyć: apostołstwo nie jest niczym
innym. Jeśli będziemy liczyć
wyłącznie na własne siły, nie
osiągniemy niczego na płaszczyźnie
nadprzyrodzonej; będąc narzędziami
Boga, osiągniemy wszystko: *wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia* (Flp
4, 13). Bóg w swojej nieskończonej
dobroci zdecydował się używać tych
niezdatnych narzędzi. Tak więc
apostoł nie ma innego celu poza tym,
by pozwolić Panu działać, stać się
całkowicie dyspozycyjnym, aby Bóg
realizował – poprzez swoje
stworzenia, poprzez wybraną duszę
– swoje zbawcze dzieło.

To Chrystus przechodzi, 120,2

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
wniebowstapienie-panskie/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/wniebowstapienie-panskie/) (16-08-2025)